

מדינת ישראל

משרד החינוך

מינהל פדגוגי

אגף בכיר שירות פסיכולוגי ייעוצי

ירושלים, כ"ד באדר ב' תשע"ט

31 במרץ 2019

סימוכין : 2000-1083-2019-0030542

דבר מנהלת שפ"י - סיום תפקיד

היום אני מסיימת ארבעה עשורים של עבודה במערכת החינוך בתפקידים שונים : מורה , יועצת חינוכית על כל שכבות הגיל, פיתוח של תכנית כישורי חיים וניהולה, מנהלת אגף תכניות סיוע ומניעה ומנהלת שפ"י.

במפגשים שקיימתי בחודש האחרון עם קבוצות שונות בארגון : הנהלת שפ"י, פסיכולוגים מחוזיים, מפקחים מתאמים על הייעוץ, מדריכים, מנהלי שירותים פסיכולוגים, רפרנטים ועוד, מצאתי עצמי במסע מרגש, מסע שבמהלכו נאספו זיכרונות, סיפורים, חוויות, תובנות ודילמות ארגוניות. **מסלול** שנפרש בין זריעה בתחילת הדרך לקציר של מיזמים והצלחות בשלהי המסע, בין חלומות שהתגשמו לחלומות שעדיין מחפשים נקודות נחיתה ותכניות עבודה.

היה זה בבחינת חקר מוקיר, שהשאלות המנחות אותו הן מה בי אפשר לממש מהלכים שונים בשפ"י ומה בבעלי התפקידים במטה ובבעלי התפקידים במחוזות, ברשויות, בבתי הספר ובגנים, אפשר למהלכים השונים להתממש הלכה למעשה.

כשאני ממשילה את המסע שלי כמנהלת **לניווט בנהר**, אני מוצאת סיפורים בהם התמקדה ההובלה **בניווט בין הגדות** בין הנושאים השונים. לפעמים ההובלה הייתה **ניווט במים סוערים**, בין מכשולים ובין זרמים. בהרבה מקרים ניסיתי לראות בהובלה **עיצוב משותף של הזרימה** יחד עם כל השותפים, כשאנו מנסים יחד להעניק לה משמעות, לתרגם רעיונות, תיאוריות ומחקר לפרקטיקות הלכה למעשה.

מבקשת להוקיר את כל האנשים הטובים שליוו אותי בתפקידים השונים, שהיו אתי בחלומות ובהתלבטויות, שהשפיעו ותמכו, שהיו שותפים לדרך : מנכ"ל המשרד, למנהלים שעבדתי אתם בתפקידי השונים, מורים ומדריכים שליוו אותי לאורך דרכי, למשפחתי היקרה ולכל בכירי שפ"י במטה, במחוזות, ברשויות ובמסגרות החינוך - שסייעתם ליצור, להתאים וליישם את מדיניות שפ"י הלכה למעשה.

תודה שהייתם לי ראי וחלון, שהייתם הצוות הכי מקצועי שיכולתי לחלום עליו, שהבאתם לעבודה שונות ששיבחה, דייקה ושידרגה את העבודה שלנו.

מדינת ישראל
משרד החינוך
מינהל פדגוגי
אגף בכיר שירות פסיכולוגי ייעוצי

תודה שהייתם חלק מעולמי, חלק מיומי, תודה על שותפותכם ביצירה המופלאה הזו, ועל כל אלה ראויים מילותיו של הרבי נחמן מברסלב ב"נגון העשבים":

דע לך כי כל רועה ורועה יש לו נגון מיוחד, / לפי העשבים ולפי המקום שהוא רועה שם, / כי כל עשב ועשב יש לו שינה, / ומשירת העשבים נעשה נגון של רועה

יחד פעלנו בשנים אלה להרחיב את המקומות של שפ"י מעבר לאירוע פיגוע, אל מחוזות של הוראה, למידה, אקלים וכישורי חיים. לחדד את הערך המוסף שאנחנו מביאים להוראה, לקשר מורה-תלמיד, לחיזוק יכולתם של המורים לנהל שיח רגשי עם תלמידים. להכניס שיקולי דעת של רווחה נפשית בדיונים של הנהלת המשרד, הנהלת המנהל הפדגוגי, בתכנית האסטרטגית, בעבודה עם ילדים בסיכון.

להרחיב את מקומו ותפקידו של בית הספר כבית שמנגיש, לצד הוראה והישגים, עבודה רגשית וחברתית, מענה אישי ומפתח צרכים כמו שייכות, מסוגלות ואוטונומיה, מנגיש מענים טיפוליים לילדים מאותרים לילדים בסיכון.

לחזק את המסוגלות והרווחה של המורים .

הצבתי לעצמי מספר ערכים וקווים מנחים לדרך הניהול שלי:

סדרי עדיפויות- קודם אנשים ויחסים ואחר כך משימות,

לשאל שאלות נאיביות על המובן מאליו ולראות בו מרחב של יצירה וחדשנות,

להתייחד עם מצבי עמימות ומצבים של אי וודאות, ולראות בהם את הפוטנציאל ואת התנאים ועיקרה של יצירה,

לבחור מתי להיות על הבמה ומתי מאחורי הקלעים – "אם הקכם צריך להוביל/ אין לו בעיה/ לעשות זאת גם מאחור אומר איש הטאו

לאזן בין ליצור לבין לפתח יוצרים,

לנהל משברים בלשונו של חסקי: "לנשום ולנשום / ולחבק מערבולת דוהרות",

מדינת ישראל
משרד החינוך
מינהל פדגוגי
אגף בכיר שירות פסיכולוגי ייעוצי

לקבל החלטות המבוססות על אתיקה מקצועית גם אם הן מתנגשות עם סוגיות מנהליות.

במהלך השנים למדתם שאני תמיד מגיעה לכל מפגש עם שיר.

קריאת שירה בשבילי היא בראש ובראשונה **השראה**. אני קוראת שירה כמעט כל יום, ומצאתי שהיא מסייעת לי לנסח **בהשראתה תובנות ורעיונות** בתחומים רבים בהם אני עוסקת.

מהשירה למדתי **לחפש מטפורה מנחה**, מארגנת, להתחקות על מה היא אומרת על הנושא, מה היא אומרת עלי, מהן האדוות שלה, להמשיך לדבר אותה עד שהיא מצליחה לדייק לי את הנושא.

מבקשת להודות לכולם על האהבה, האמון, המשמעות שנתתם לעבודתי בשפ"י.

להיפרד משפ"י זה להיפרד מהאחריות, מהדאגה, מהמחשבות האין סופיות, איך לקדם מטרות ויעדים, איך עושים את זה אחרת, טוב יותר, מאתגר יותר, יצירתי יותר.

זה להיפרד מהמחשבה "אוי, לא שמעתי אתמול חדשות, אני מקווה שלא קרה משהו...", זה להיפרד מ- 25 שעות של עבודה ביממה, כן, לא טעיתי בספירה, כי כך זה נראה במציאות..., זה להיפרד מהטלפון הרודף, ממאות הודעות הדוא"ל, שרק בלילה נשאר זמן להתייחס אליהן.

להיפרד מהעומס, מהשגרה, מבעיות של אין תקציב, אין שעות, אין תקנים.

אבל גם להיפרד מחדוות היצירה, שיש עם העמיתים בעבודה. זה להיפרד מהמשפחה השנייה שהייתם לי בשנים אלה. זה להיפרד ממהו כל כך מרתק ומאתגר.

אני מאמינה שאם הייתי צריכה לבחור מחדש הייתי בוחרת בתפקיד הזה שוב.

מדינת ישראל
משרד החינוך
מינהל פדגוגי
אגף בכיר שירות פסיכולוגי ייעוצי

הפרידה לא קלה והיא מתנגנת לי במדויק במילים של המשוררת עידית חכמוביץ בשירה
"קצה של התחלה"

בְּהִתְחַלָּה כְּמוֹ בְּסוּף / עוֹלָה בְּאֶפֶק אֹר / רוֹאִים מִנֶּגֶד אֶת הַחוֹף /
וּמִתְחִילִים לְחֵתוֹר. / וַיֵּשׁ לָרְגַע הוּא קָרֵב / לָרְגַע מִתְרַחֵק
שׁוֹמְעִים בְּחוּץ, אֵיךְ שֶׁהֵלֵב / בּוֹכָה וְגַם צוֹחֵק. /
וַיֵּשׁ לָךְ בִּיד קֶצֶה / שֶׁל אִיזוֹ הִתְחַלָּה / וְאִזּוֹ אֶתָּה פְּתֹאֹם מוֹצֵא /
אֶת עֲצָמְךָ מוֹלָה. /

וַיֵּשׁ לָךְ שְׂמֵחָה בְּלֵב / וְעֶצֶב לֹא מְסַבֵּר /
וּקְצַת אֶתָּה עֲכָשִׁיו עוֹזֵב / וּקְצַת אֶתָּה נִשְׁאָר.

מאחלת לעינב לוק, שמחליפה אותי בתפקיד, בהצלחה. מובטח לך תפקיד מאתגר
ומשמעותי.

בברכה,

חנה שדמי
מנהלת אגף בכיר שפ"י